

— Noty o Autorach

dr Jolanta Czuczko – Katedra Konserwacji-Restauracji Papieru i Skóry, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu. Specjalizuje się w badaniach i konserwacji-restauracji zabytków na podłożu z papieru, pergaminu oraz skóry. Przedmiotem jej szczególnych zainteresowań są dzieła sztuki na podłożach papierowych oraz obiekty z problematyczną warstwą medium: gwasze, akwarele, pastele, tusze, atramenty.

Katarzyna Garczevska-Semka – konserwator papieru i skóry. Studia magisterskie ukończyła na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, stopień doktora sztuki w dyscyplinie konserwacji i restauracji dzieł sztuki uzyskała na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Zawodowo od początku związana z Warszawą, pracowała kolejno w: Muzeum Azji i Pacyfiku, Muzeum Wojska Polskiego, Instytucie Konserwacji Zbiorów Bibliotecznych Biblioteki Narodowej. Od 2020 roku pracuje w Zamku Królewskim w Warszawie.

Katarzyna Jończyk – konserwator dzieł sztuki w specjalności konserwacja-restauracja książki, grafiki i skóry zabytkowej. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2023). W latach 2021–2023 pracownik Katedry Konserwacji

Starych Druków i Grafiki na macierzystej uczelni. Były pracownik Narodowego Archiwum Cyfrowego na stanowisku młodszego konserwator. Obecnie konserwator archiwalny w Centralnym Laboratorium Konserwacji Archiwaliów znajdującym się w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie.

dr Dorota Jutrzenka-Supryn – Katedra Konserwacji-Restauracji Papieru i Skóry, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Biblioteka Elbląska im. C. Norwida. Specjalizuje się w badaniach i konserwacji-restauracji zabytków na podłożu z papieru, pergaminu oraz skóry. Przedmiotem jej szczególnych zainteresowań są zabytki kultury i rzemiosła artystycznego na podłożach z pergaminu i skóry, jak również zabytkowe rękopisy, kodeksy i zabytki kartograficzne.

Adam Kozak – doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie historia, adiunkt w Zakładzie Słownika Historyczno-Geograficznego Polski w Średniowieczu Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN. Jego zainteresowania badawcze lokują się wokół nauk pomocniczych historii, edytorstwa źródeł historycznych oraz historii osadnictwa i prawa. Autor monografii historycznej miasta Pleszewa w średniowieczu (*Pleszew w późnym średniowieczu i u progu epoki nowożytnej*, Poznań 2020) i wydawca późnośredniowiecznych ksiąg sądowych (*Najstarsza pleszewska księga radziecka. Zapiski z lat 1485–1519*, Poznań 2014 i *Księga sądowa gnieźnieńskich wikariuszy generalnych Sędka z Czechla i Jana z Brzóstkowa [1449–1453, 1455]. Studium źródłoznawcze i edycja krytyczna*, Poznań 2023), współautor *Słownika historyczno-geograficznego województwa poznańskiego w średniowieczu* (cz. V, z. 3–4, cz. VI, z. 1, Poznań 2016–2021). Wyróżniony nagrodami im. Aleksandra Gieysztor (2016, 2022), Stefana Krzysztofa Kuczyńskiego (2016), Augusta Cieszkowskiego (2022) i Jerzego Michalskiego (2022).

Agata Lipińska – konserwator zabytków na podłożu papierowym, absolwentka Zakładu Konserwacji Papieru i Skóry Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1991–2002 główny specjalista ds. konserwacji archiwaliów w Centralnym Laboratorium Konserwacji Archiwaliów

w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie. Od 2002 roku pracuje w Bibliotece Narodowej. W latach 2007–2015 kierowała Zakładem Konserwacji Masowej Zbiorów Bibliotecznych BN, a w okresie od 2015 do 2022 roku Pracownią Konserwacji Masowej Arkuszy Instytutu Konserwacji Zbiorów Bibliotecznych BN. Od roku 2010 do 2018 – redaktor naczelna „Notesu Konserwatorskiego”.

Ewa Potrzebicka – absolwentka zabytkoznawstwa i konserwatorstwa na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, przewodnicząca Komitetu Redakcyjnego „Notesu Konserwatorskiego”. W 1987 roku rozpoczęła pracę w Bibliotece Narodowej w Pracowni Konserwacji Książki. Od 2002 roku pełniła funkcję kierownika Działu Ochrony i Konserwacji Zbiorów Bibliotecznych BN, a w 2004 uruchomiła działalność związaną z digitalizacją zbiorów, która zapoczątkowała tworzenie zasobów cyfrowych Biblioteki Narodowej. W 2003 roku utworzyła w Bibliotece Narodowej Punkt Informacyjny Błękitnej Tarczy. W latach 2006–2015 – zastępca dyrektora ds. ochrony i udostępniania zbiorów. Przez dwa lata pełniła funkcję Pełnomocnika Ministra ds. Wieloletniego Programu Rządowego na lata 2000–2008 „Kwaśny papier. Ratowanie w skali masowej zagrożonych polskich zasobów bibliotecznych i archiwalnych”. W okresie od 2009 do 2013 roku była przewodniczącą Komisji Ochrony i Konserwacji Zbiorów przy ZG SBP oraz konsultantem Krajowej Rady Bibliotecznej. Czwartą kadencję pełni funkcję członka Rady ds. Narodowego Zasobu Bibliotecznego przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest Pełnomocnikiem Dyrektora Biblioteki Narodowej ds. Narodowego Zasobu Bibliotecznego. Autorka wielu artykułów, referatów i prezentacji na temat ochrony i konserwacji materiałów bibliotecznych. Organizator cyklicznych konferencji poświęconych ochronie zbiorów bibliotecznych.

Ewa Sobiczewska – ukończyła Konserwację i Restaurację Dziel Sztuki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu na specjalności konserwacja papieru i skóry. Praca dyplomowa dotyczyła konserwacji częściowo spalonej książki japońskiej wykonanej w technice drzeworytu barwnego. Od 1995 roku jest zatrudniona w Pracowni Konserwacji Papieru i Skóry Muzeum Narodowego w Krakowie.

dr Władysław Sobucki – emerytowany pracownik dydaktyczny Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W latach 1989–2008 pracował także w Bibliotece Narodowej. Był współorganizatorem Zakładu Konserwacji Zbiorów Bibliotecznych BN i kierownikiem Laboratorium ZKZB. Był również współautorem i koordynatorem Wieloletniego Programu Rządowego na lata 2000–2008 „Kwaśny papier. Ratowanie w skali masowej zagrożonych polskich zasobów bibliotecznych i archiwalnych”. Jest autorem i współautorem licznych publikacji dotyczących ochrony zbiorów bibliotecznych i archiwalnych, wśród nich książek: *Konserwacja papieru. Zagadnienia chemiczne* oraz (wraz z Elżbietą Jeżewską) *Wiedza o papierze dla konserwatorów zbiorów*.

dr hab. Izabela Zajęc – konserwator dzieł sztuki, absolwentka Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie o specjalności Konserwacja i restauracja książki, grafiki i skóry zabytkowej. W latach 1997–2000 pracowała jako konserwator w Centralnym Laboratorium Konserwacji Archiwaliów przy Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie. Od 1998 roku związana z Katedrą Konserwacji i Restauracji Starych Druków i Grafiki warszawskiej ASP – obecnie na stanowisku profesora uczelni. Brała udział w międzynarodowych projektach i programach badawczych: pomocy bibliotece koptyjskiego klasztoru w Deir al-Sourian w Egipcie (1999–2001), programie LASCANA (2005–2007). W latach 2014–2019 realizowała projekt badawczy „Prekursorskie badania konserwatorskie i technologiczne albumów fotograficznych z XIX wieku. Innowacyjne strategie konserwacji i ochrony [NCN, Polska, 2014/13/D/HS2/02755]”. Autorka i współautorka wielu projektów, realizacji konserwatorskich oraz książek i publikacji poruszających zagadnienia konserwacji/restauracji dzieł sztuki ze szczególnym uwzględnieniem zabytkowych albumów i fotografii.